

Publicerad 2010-11-15 09:32 av Roger

42 dagar

Ännu en måndag.

Jag hade egentligen aldrig
något emot måndagar förut

Nu hatar jag dem

Nu har det gått sex veckor

Kan du fatta

Sex veckor

Jag trodde inte jag skulle

överleva ens den första

För det här har varit svårare

än något annat i mitt liv

Jag har fått loda avgrunderna

som finns i en människas själ

och kommit till insikt över

hur mörka djup det finns därinne

Ändå har jag mött så mycket kärlek

och värme i min omgivning

Så enormt många som hört av sig

och är omtänksamma

deltagande med enkla vänliga ord

Det trodde jag inte

Och så många saker kvar av dig

som jag inte förmår kasta riktigt än

Kanske är det någon underliggande

känsla av att då är du borta på riktigt

Eller så gör det bara för ont att gå in

i ditt rum

Men jag kan vistas bland människor igen

kan prata om dig och det som hände

utan att falla samman i gråt

Den spar jag tills jag kommer hem igen

till det som en gång var ditt och mitt hem

i den största tystnaden som finns

För det känns på nåt sätt som om

att där kan du komma och trösta

Det är den bakvända världen

där en son får trösta sin far

och en far får begrava sitt barn

Ännu en måndag.
Jag hade egentligen aldrig
något emot måndagar förut
Nu hatar jag dem

Nu har det gått sex veckor
Kan du fatta
Sex veckor
Jag trodde inte jag skulle
överleva ens den första

För det här har varit svårare
än något annat i mitt liv

Jag har tvingats loda avgrunderna
som finns i min själ
och kommit till insikt över
hur mörka djup det finns därinne

Ändå har jag mött så mycket kärlek
och värme i min omgivning
Så enormt många som hört av sig
och är omtänksamma
deltagande med enkla vänliga ord

Det trodde jag inte

Och så många saker kvar av dig
som jag inte förmår kasta riktigt än
Kanske är det någon underliggande
känsla av att då är du borta på riktigt
Eller så gör det bara för ont att gå in
i ditt rum

Men jag kan vistas bland människor igen
kan prata om dig och det som hände
utan att falla samman i gråt

Den spar jag tills jag kommer hem igen
till det som en gång var ditt och mitt hem
i den största tystnaden som finns

För det känns på nåt sätt som om
att där kan du komma och trösta
Det är den bakvända världen
där en son får trösta sin far
och en far får begrava sitt barn

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Roger med Poeter.se id #474 innehar upphovsrätten